Perinteinen torstaiaamu. Kello pärähtää klo 7.00, ja sängyn laidalle peiton suojista nousee vaaleanharmaakasvoinen mies ilman "herras", etuliitettä. Aamuradion kimeä ja harvinaisen vittumainen ääni käskee "antaa mennä" useaan otteeseen. "Suksisi vittuun sekin. Sekä ääni että ämmä". Aamumurot maistuvat samalta kuin eilenkin, suklaalta ja epäonnistumiselta. Takki niskaan ja punainen halpatupakkamerkkinen syttyy jo rappukäytävässä, koska taloyhtiö tarvitsee puheenaiheita. Tänään on olemattomien syysihmisten merkkipäivä, joka merkitsee todennäköisesti bussikaistakaahailija on myöhässä, ja sitä myöten myös harmaat matkustajat. Näin myös tapahtui. Ovi, jonka takana ihmiset viettävät seitsämän ja puoli tuntia, tuntuu vittumaisen kevyeltä verrattuna siihen, kuinka vittumaiselta tuntuu repiä se auki, ja täysin vapaaehtoisesti kävellä sisään paikkaan, missä masennus on varmasti keksitty. "Huomenta", tuo sana, joka tietää tuskaisen työtuomion vasta alkaneen ja repii viimeistään tässä kohdassa sielun pieniksi palasiksi lattialle, ja kusee nauraen päälle. Päivä sujuu lähinnä hajoamisesta kertovaa "vittu" huutoa pidätellen, joten se on kuiskattava hiljaa, koska esimiesasemassa oleva naista esittävä mulkunmuotoinen otus, ei pidä siitä että tunnet asioita työsi aikana. Työkaverit nauravat omille jutuilleen, ja syleilevät omahyvyyttään kertomalla vitsejä ihmisistä, jotka eivät naura ja lenkkeile krapulassa. Onneksi mustasta muovisesta kissankupista nautittu kiusaus piristää noin sekunnin ajan. Kello käy kuin auton matkamittarin sarake, joka kertoo sadat tuhannet kilometrit. Ruosteiset naulat kusireiässä tuntuvat lähes luksukselta tähän torstaihin verrattuna. Mielummin runkkaisin samasta palkasta rakasta isääni, kuin istuisin tässä. Pienenä näet siitä ei saanut kuin turpaan jos oli kovakourainen. Todellisuuden tajun juuri kadotessa, ja elämämänhalun täydelliseen menettämisen taittopisteessä huomaat viimeisen tunnin raksahtaneen käyntii kuin lada pakkasella. "Vittuun kaikki paskalla kuluu helposti puoli tuntia." Tätä varten ihminen on keksinyt älypuhelimen ja siihen ilmaiseksi saatavat koukuttavat pelit. Lähtö tapahtuu aina noin seitsämän minuuttia ennen kello puoli neljää, jälleen puheenaiheita typeryksille. Bussissakin näkyy jo väripilkahduksia, ruman ja isomahaisen liikemiehen tuliainen aasiasta viisumilla huvittaa, mutta ei selvästi parempaa elämää hakenutta mustatukkaista tiskaaja/seksiorjaa. Kotona kalsarit lämmittävät takkaakin paremmin, ja nostavat toivon perjantain pikkutuntien omaehtoisesta hellyydestä Torstai on lusittu. Amen.